

LIDIA KRYSŤAL VYSTAVUJE V CAFE CLUBU GOBELÍNY, NA VERNISÁŽI PŘEDVEDLA, JAK VZNIKAJÍ

Autor: [Markéta Švehlíková](#) Datum: 16.01.2017

První výstava roku 2017 v Cafe Clubu podhaluje další část světa výtvarného umění, tentokrát spadajícího do „kategorie“ umělecké řemeslo. Jedná se o ručně tkané gobelíny, jejichž autorkou je Lidia Krystal.

Vernisáž se konala v pátek 13. ledna, pro Lidii vlastně na Silvestra (podle pravoslavného kalendáře je Nový rok 14. ledna). A hned v úvodu nastal zajímavý moment: ukrajinskou umělkyni Lidii, která žije třetím rokem v Česku, uvedla švýcarská umělkyně, malířka Doris Windlin, která rovněž žije v Česku (a v Uherském Brodě již několikrát vystavovala i předváděla ruční výrobu sýru). Obě dámy seznámila náhoda – setkaly se v jedné pražské hospůdce. A na vernisáži v Cafe Clubu spolu hovořily roztomilou, (na papír však nepřenositelnou) češtinou.

„Když jsem pomáhala Lidii s instalací této výstavy a ona mi ukázala, jak gobelíny vznikají, konečně jsem pochopila, odkud pramení ta její vyrovnanost, neuvěřitelný klid – na ruční výrobu gobelínů totiž potřebujete trpělivost, klid a čas,“ podotkla Doris.

Lidia návštěvníky vernisáže nejprve teoreticky seznámila s postupem vzniku ručně tkaných obrazů a poté svůj výklad doplnila názornou ukázkou (podívat se můžete [ZDE](#)).

Na dřevěném rámu je napnutá osnova z bavlněných nití. Má svou vrchní a spodní vrstvu. Podle velikosti rámu, hustoty osnovy i tloušťky příze se odvíjí výsledný výrobek. Na samotné tkaní se používá vlna. Tu si Lidia sama barví. Sama si také navrhuje motivy.

„Nejdříve si nakreslím skicu. Musí být barevná a kreslím ji pastelkami. Čáry pastelky totiž připomínají tahy příze,“ prozrazuje Lidia.

Pak si skicu zvětšenou na skutečnou velikost požadovaného gobelínu vloží pod osnovu tkalcovského stavu. Není už prokreslená tolik do detailu, jsou na ní zvýrazněné jen hlavní linie obrazu, místa, kde se mění barvy nití.

„Tu malou prokreslenou skicu mám vedle stavu a detaily sleduji na ní. Ale zase - nedělám kopii! Je to moje práce, a když se v půlce rozhodnu, že další úsek udělám jinak, mám na to právo,“ směje se Lidia a zručně při tom provléká kousky přízí mezi nitěmi osnovy tam a zpět. Čas od času je „poklepe“ dřevěným kladívkem se zoubky na konci. Jedná se o speciální tkalcovský hřebec, kterým se nitě „stláčí“ k sobě. Tato nezbytná pomůcka má též své specifikum – musí být vyrobena ze dřeva hrušky. „Dřeva ostatních stromů totiž mají vlákna, která vlnu zatrhávají. Hruška je nemá,“ vysvětluje Lidia.

Ruční tkaní má oproti strojovému tu výhodu, že umělec může tvořit jakýkoliv tvar či obrazec. Když je obraz hotový, osnova nad ním se zakončí speciálním „stehem“, nitě se pak ustříhnou a nakonec se na nich navážou ozdobné uzlíky.

Lidia Krystal absolvovala v r. 1981 Státní vysokou školu dekorativního a užitkového umění ve městě Lvov na Ukrajině. Je členkou Národního svazu výtvarných umělců Ukrajiny a členkou Svazu designerů Ukrajiny. Po ukončení vysokoškolského studia učila na střední škole keramické v Myrgorodu kresbu a malbu, později byla zaměstnána jako hlavní výtvarník loutkového divadla v Aktubinsku v Kazachstánu. Devět let vyučovala výtvarné umění na střední škole ve městě Lubny a od roku 1998 byla docentkou katedry designu Národní univerzity technologie a designu v Kyjevě.

Zúčastnila se mnoha národních i mezinárodních výstav (Španělsko, Francie, Kazachstán, Anglie, Maďarsko). Stěžejní díla Lidie Krystal se nacházejí v interiérech veřejných budov v Kyjevě, na velvyslanectví Rakouska, Švýcarska, Japonska a v soukromých sbírkách v zahraničí. Kromě ručního gobelínového tkaní a technik batikování se věnuje také kresbě.

Lidia má tři dcery, nejmladší z nich vystudovala textilní design na univerzitě v Liberci. „Je vdaná za Čecha a jejich dcera - moje vnučka, mě učí česky. Já v Česku žiji od roku 2014 a nyní tady začínám i tvůrčí život,“ dodala Lidia.

Výstava gobelínů Lidie Krystal v Cafe Clubu potrvá do 9. února.

Celou fotogalerii z vernisáže si můžete prohlédnout [ZDE](#).

